

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9P/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713204779
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Lapšanská
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2014:1713204779.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, so sídlom v Pezinku v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Gajerovou, v právnej veci navrhovateľky : F. M., bytom vo X. V., G., D. F. F., M., zastúpenej advokátskou kanceláriou Advocatus Martinková s.r.o., so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 6, proti odporcovi : U. M., bytom v F. T., G. XX, zastúpenému JUDr. Darinou Tomčovou, advokátkou so sídlom v Šenkviaciach, Záhradná 58, o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu : X. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom v F. T., G. XX, zastúpené v konaní Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, na čas po rozvode manželstva rodičov, takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľky F. M., rodenej I., narodennej dňa XX.XX.XXXX a odporcu U. M., narodeného dňa XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 21.04.2001 v U., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu U., zväzok 29, ročník 2001, strana 25, poradové číslo 40, rozvádza.

Maloletá X. M., narodená dňa XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode zveruje do osobnej starostlivosti otca.

Matka F. M., narodená dňa XX.XX.XXXX je povinná prispievať na výživu maloletej X. M., nar. XX.XX.XXXX sumou 200 eur mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám otca maloletej.

Návrh matky na nahradenie súhlasu otca s vycestovaním maloletého dieťaťa do X. V. sa zamieta.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 25.03.2013 sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva s odporcom, úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode a nahradenia súhlasu otca s vycestovaním dieťaťa do X. V..

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že manželstvo s odporcom v roku 2001 v U., kde spolu s manželom aj nejaký čas žili. V manželstve sa narodilo ich jediné dieťa- X. M., nar. XX.XX.XXXX. V súčasnosti žijú manželia oddelene už niekoľko rokov, majú iných partnerov. Definitívne sa odlúčili už v roku 2005, kedy sa jej odporca priznal k nevere. Od roku 2002 odporca pracoval v zahraničí, chodil domov iba na návštevy. V roku 2006 sa navrhovateľka odsťahovala k matke a so sebou zobrala i maloletú dcéru. V roku 2007 sa navrhovateľka rozhodla ísť pracovať do R., zatiaľ sama bez dcéry a svoje rozhodnutie konzultovala s odporcom. Dieťa nechala v starostlivosti svojej matky, s tým, že ak si v zahraničí vytvorí podmienky, zoberie si dcérku k sebe. V roku 2009 sa odporca rozhodol zobrať dcéru so sebou do V., kde pracoval. S dcérou bola navrhovateľka v kontakte cez skype a najmä telefonicky. Neskôr si odporca zobral dcéru do F. T., kde sa spolu presťahovali i zo sestrou odporcu. Tam maloletá X. začala navštevovať i školu. V rokoch 2010-2012 dieťa trávilo prázdniny u matky v R.. Po prázdninách v roku 2012 sa maloletá

X. rozhodla zostať u matky v G., v septembri tam nastúpila do školy. Navrhovateľka túto skutočnosť konzultovala s odporcom a oznámila mu, že dieťa zostáva u nej. Za pomoci Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže odporca dosiahol návrat dieťaťa na Slovensko, ktorý sa uskutočnil na základe rozhodnutia V. súdu zo dňa 15.03.2013. Dieťa sa vrátilo domov dňa 22.03.2013 a odvtedy žije u otca. Navrhovateľka preto podala návrh na udelenie súhlasu súdu s vycestovaním dieťaťa do cudziny, nakoľko odporca súhlas dať nechce.

Manželstvo účastníkov konania je trvale rozvrátené, tento rozvrat je dlhodobý a vážny. Ku manželstvu neplní svoj spoločenský účel, je iba formálnym zväzkom. Manželia dlhodobo spolu nežijú, navrhovateľka žije trvalo v R., kde chce vychovávať i dieťa, ktoré žiada zveriť po rozvode do svojej osobnej starostlivosti. Odporcovi žiada navrhovateľka uložiť platiť výživné v sume 200 eur a upraviť právo styku otca dieťaťa s maloletou dcérou.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril podaním doručeným súdu 10.12.2013. Uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva súhlasí, avšak nesúhlasí s dôvodmi ktoré navrhovateľ v návrhu uvádza. Uviedol, že počas jeho práce v zahraničí sa navrhovateľka dopustila nevery, neskôr sa rozhodla odísť žiť do R. a opustila svoje dieťa. Až do augusta 2012 neurobila žiadne reálne kroky smerujúce k tomu, aby dieťa za ňou natrvalo odišlo do R.. Až v tejto dome sa svojvoľne a bez riadnej konzultácie s odporcom rozhodla, že dieťa zostane u nej v R., kde ho prihlásila do školy. Z telefonických rozhovorov s dieťaťom však vyplynulo, že maloletá zostať v R. nechce. Inicioval teda konanie o návrat dieťaťa, čo aj dosiahol. Od 22.03.2013 je dieťa opäť uňho, v F. T., kde chodí do školy a má tam domov. Dieťa si s navrhovateľkou voláva, komunikuje cez skype.

Odporca pracuje ako technik solárnych zariadení v E., kde sa zdržuje počas týždňa. Jeho príjem je cca 2000 eur. Navrhovateľka pracuje 6 rokov v R., na maloletú však začala prispievať až na základe súdneho rozhodnutia sumou 100 eur mesačne. Odporca sa o dieťa môže a chce starať, dieťa chce zostať uňho na Slovensku. V čase jeho neprítomnosti je starostlivosť o dieťa zabezpečená a preto žiadal zveriť dieťa do svojej osobnej starostlivosti, uložiť matke dieťaťa vyživovaciu povinnosť v sume 250 eur mesačne a návrh matky na udelenie súhlasu s vycestovaním do X. V. zamietnuť. Náklady na maloleté dieťa vyčísliť sumou 418 eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu 9P 48/2013,: sobášny list, rodný list dieťaťa, písomné vyjadrenia navrhovateľky a odporcu, správy kolízneho opatrovníka, potvrdenia o mesačných výdavkoch a príjmoch navrhovateľa, potvrdenia o príjmoch navrhovateľky a odporcu a iné. Súd nariadil ústne pojednávanie, kde vypočul účastníkov konania, právnych zástupcov, kolízneho opatrovníka a svedkyňu a maloletú X. M... Po takto vykonanom dokazovaní ustálil nasledujúci skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 21.04.2001 v U.. U oboch išlo o prvé platne uzavreté manželstvo. Posledné spoločné bydlisko mali účastníci konania v U... V manželstve sa narodilo jedno dieťa: X. M., nar. XX.XX.XXXX. 2009. Manželstvom uzavreli po 1,5 ročnej známosti. Z pohľadu navrhovateľky problémy v manželstve nastali vtedy keď odporca pracujúci v zahraničí robil žiarlivostné scény, podozrieval navrhovateľku z nevery, doma sa zdržiaval málo a rodina mala i finančné problémy. Navrhovateľka sa rozhodla ísť za prácou a žiť do R., manželia sa odcudzili. Spolu však nežili už predtým. Podľa názoru odporcu, mu bola navrhovateľka neverná a opustila svoje dieťa. Toho času manželia spolu nežijú v spoločnej domácnosti, navrhovateľka žije v R. od roku 2007, odporca na Slovensku, v F. T.. Odporca v žije v domácnosti s maloletou dcérou a svojou sestrou, ktorá sa v čase jeho neprítomnosti o dieťa osobne stará. Dieťa je v kontakte s matkou telefonicky a cez skype a osobne počas prázdnin. Maloletá X. zostala po prázdninách v roku 2012 u matky v G., na čo otec dieťaťa inicioval prostredníctvom Centra pre medzinárodnú ochranu detí a mládeže konanie o návrat dieťaťa. O návrate dieťaťa rozhodol Vrchný súd v G., divízia rodiny rozhodnutím FD13P00148 zo dňa 15.03.2013. Dieťa bolo na Slovensko vrátené dňa 22.03.2013 a od tejto doby žije opäť v domácnosti otca v F. T.. Na Okresnom súde Pezinok je súčasne vedené konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode a udelenie súhlasu vycestovaním dieťaťa s matkou do X. V.. Počas svojho pobytu v zahraničí matka na dieťa neprispievala žiadnym výživným.

Kolízny opatrovník vykonal návštevu vykonal pohovor s maloletou o čom súdu podal správu zo dňa 13.05.2013. Maloletá X. vypovedala, že chodí do školy v F. T. a v škole sa jej veľmi páči, má tam veľa

kamarátov. Musí chodiť na doučovanie, lebo v R. niektoré predmety nemala. V R. bolo tiež dobre, ale na Slovensku je lepšie. So sestrou otca U. má veľmi dobrý vzťah. Cez víkend si robia aj s otcom spoločný program. Nechce ísť do R. a nechce tam trvalo bývať. Rozhodla sa tak sama a nikto ju nenavádzal.

Podľa správy zo Základnej školy, F. T. zo dňa 07.05.2013 je X. v škole obľúbená, je milá a kamarátska. Na vyučovanie sa dôsledne pripravuje i keď niekedy je menej aktívna. Vyučovanie nevymeškáva. Starostlivosť zo strany rodiny je postačujúca, spolupráca dobrá. Rovnako tak sociálno-ekonomická situácia rodiny je na dobrej úrovni.

Na pojednávaní dňa 15.01.2014 navrhovateľka uviedla, že rozvodu manželstva sa domáha z dôvodu, že 7 rokov spolu s odporcom nežijú. Po narodení dcéry, odišiel odporca pracovať do zahraničia, v tom čase sa o dieťa starala sama. V roku 2005 sa s odporcom rozišli a v roku 2007 sa rozhodla odísť do R. sama, neskôr si chcela zobrať so sebou aj dieťa. V rokoch 2007-2009 sa o dieťa starala matka navrhovateľky. V roku 2009 odporca prejavil záujem zobrať si dieťa k sebe, navrhovateľka nemala námietky. Vídavali sa cca 60 dní do roka. Teraz žiada navrhovateľka zveriť dieťa do svojej osobnej starostlivosti, nakoľko dieťa má svojich rodičov, avšak v súčasnosti nie je v starostlivosti ani jedného. Nie je dôvod na to, aby sa o dieťa starala tretia osoba. Na otázky navrhovateľka uviedla, že žije s priateľom, v rodinnom dome. Maloletá má v dome vlastnú izbu. Škola je 10 minút cesty autobusom. Navrhovateľka pracuje ako upravovateľ grafických výrobkov, jej príjem je 1800 eur. Má vážny vzťah so svojím priateľom, ktorý pracuje tej istej firme. Navrhovateľka uviedla, že maloletá chce žiť v R., ale tu je ovplyvňovaná odporcom a jeho sestrou, ktorá chce dieťa pre seba, nakoľko vlastné deti nemá. V prípade zverenia žiada určiť vyživovaciu povinnosť otca na sumu 250 eur mesačne a upraviť styk otca s maloletou.

Právna zástupkyňa navrhovateľky upozornila, že dieťa je od návratu na Slovensko obmedzované v kontakte s matkou. Stretnutie matky s maloletou pri poslednej návšteve predchádzali obštrukcie, matka dieťaťa sa musela domáhať tiež poskytnutia kontaktu na dcéru.

Odporca vypovedal, že s rozvodom súhlasí. Chce, aby maloletá X. bola zverená do jeho starostlivosti z dôvodu, že si to sama želá. Žijú v spoločnej domácnosti spolu s dcérou a sestrou. Maloletá v obci navštevuje školu. Od 2009 do júna 2011 sa o maloletú staral sám, pomáhala mu opäť sestra. V prípade zverenia dieťaťa požaduje výživné 250 eur .

Právna zástupkyňa odporcu uviedla, že odporca nesúhlasí so zverením dieťaťa matke. Dieťa sa samé vyjadrilo, že chce zostať u otca. každý druhý víkend, cez Vianoce, sviatky, v lete, ale nesúhlasí so stretávaním sa otca so synom počas pracovného týždňa.

Na pojednávaní dňa 20.06.2013 súd vypočul maloletú X. M., nar. XX.XX.XXXX . Maloletá uviedla, že býva u tety v F. T., kde chodí aj do školy. Má tam kamarátov, v škole sa jej páči, bude mať dve trojky na vysvedčení, ale chce si to opraviť. Jej bežný deň vyzerá tak, že ráno, vstane teta jej urobí raňajky, potom ide do školy. Ide buď pešo, alebo na bicykli. Keď príde domov zo školy, urobí si úlohy alebo ide von. Cez týždeň sa o ňu stará teta, lebo otec je v E., kde pracuje. Chodí domov v piatok večer, v sobotu ešte pracuje a v nedeľu si robia spoločný program. S otcom si dobre rozumie. U mamy v R. bývala v byte s jej priateľom, bolo tam dobre, ale už po týždni chcela odísť, nevie prečo, ale tam je to iné ako tu. Nerozumela dobre anglicky, neskôr sa naučila. Po škole bola s mamou, učili sa a potom mali spoločný program. Páčilo sa jej, ale tu je jej lepšie. Vyslovila želanie zostať s otcom. A mamou je v kontakte cez skype, v sobotu alebo nedeľu. V lete ide za ňou do R.. Nestalo sa, že by jej otec nechcel dovoliť ísť s mamou.

Navrhovateľka uviedla, že súd by mal prihliadať na to, ako sa dieťa učí, tu sa jej nemá kto venovať a , je potrebné s ňou sedieť a učiť sa s ňou. Ani v R. učivu nerozumela, bolo to ťažké, ale nakoniec pochopila. Ak to pôjde takto ďalej, na dobrú školu sa nedostane. Je nefér, ak rodičovské povinnosti rodič zveruje tretej osobe. V prípade zverenia dieťaťa otcovi, nežiada styk upraviť, vedia sa s otcom dieťaťa na tom dohodnúť. Výživné žiada určiť sumou 150 eur, nakoľko svoje náklady na letenky si musí hradiť sama.

Kolízny opatrovník uviedol, že doporučuje zveriť dieťa otcovi a matke určiť výšku vyživovacej povinnosti na 200 eur mesačne.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch

Podľa § 23 ods. 1 Zákona rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

V konaní mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov konania je rozvrátené, neplní svoje funkcie. Obaja účastníci konania vyslovili s rozvodom manželstva súhlas.

Súd mohol záverom jednoznačne skonštatovať, že manželstvo sa pod ťarchou problémov vyčerpalo, manželia sa vzájomne odcudzili natoľko, že navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva. Manželstvo existuje iba formálne a to už niekoľko rokov, každý z manželov má iné bydlisko a svoj život.

Manželstvo je zväzok dvoch ľudí a pre jeho harmonické fungovanie je predovšetkým potrebné zachovávať jeho mravné postuláty. Láska, úcta, vernosť, tolerantnosť, toto všetko sa z manželstva účastníkov vytratilo.

Rozvod má byť takým opatrením, ktoré má umožniť rozchod manželov len vtedy, ak iné riešenie nezostáva. Je v právomoci súdu, aby posúdil vážnosť narušenia a trvalosť rozvrátenia vzťahov medzi manželmi so zreteľom na ich celkové správanie sa, a to z hľadiska účelu manželstva. Základným predpokladom pre zrušenie manželstva rozvodom je skutočnosť, že sa manželia alebo jeden z nich vo vzájomnom správaní neradia pravidlami ustanovenými v Zákone o rodine a že toto správanie so zreteľom na jeho dĺžku a intenzitu, spôsobuje vážny rozvrat medzi manželmi.

Súd mal v tomto prípade za to, že všetky hmotnoprávne podmienky ustanovené v Zákone o rodine pre rozvod manželstva boli splnené. Manželstvo účastníkov čase konania o rozvod vykazovalo vážnosť narušenia manželských vzťahov, a trvalosť rozvrátenia vzťahov takej intenzity, že nie je možné plniť jeho účel, t.j. vytvárať harmonické a trvalé životné spoločenstvo.

Súd konštatuje, že manželstvo účastníkov konania po faktickej stránke prestalo existovať a nemôže viac plniť svoje funkcie, pokiaľ v ňom absentuje cit, láska, či porozumenie. Manželstvo je výrazom predovšetkým mravných postulátov, ako je vzájomná tolerancia, vernosť, úcta, schopnosť akceptovať jeden druhého. Tieto postuláty sú v manželstve predpokladané, avšak nie sú žiadnym spôsobom nárokovateľné. Súd mal v konaní za dostatočne preukázané, že manželstvo účastníkov je natoľko rozvrátené, že obnovenie spoločného a fungujúceho spolužitia je nemožné.

Príčinu rozpadu manželstva súd vidí v rozdielnom pohľade manželov na život rodiny, na úlohu manželstva. Každý z manželov si zvolil svoju vlastnú cestu, čo v konečnom dôsledku viedlo k úplnej strate porozumenia i vôle pochopiť jeden druhého.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona rodine súd v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného

Podľa § 24 ods. 3 ZR súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia.

Podľa § 24 ods. 4 ZR súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k nepochybnému záveru, že v danom prípade najvodnejšou alternatívou bude zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti otcovi.

Súd obvykle zverí maloleté deti tomu z rodičov, u ktorého sú lepšie predpoklady pre jeho riadny vývoj, výchovu a celkovú starostlivosť. Pritom nepôjde iba o jeho hmotné zabezpečenie, ale o jeho celkový úspešný vývoj aj po stránke citovej, duševnej, morálnej, kultúrnej a podobne. Pre správne rozhodnutie súdu ohľadne zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti je však potrebné, aby súd poznal aj názor dieťaťa a venoval mu náležitú pozornosť. Maloletá X. bola vypočutá tak pred kolíznym opatrovníkom, ako aj pred súdom. Opakovane a celkom jednoznačne vyjadrila želanie zostať s otcom a žiť na Slovensku. K tomuto celkom iste prispela skutočnosť, že rada chodí do školy, má v mieste bydliska svojich kamarátov, je obľúbená. Má silný vzťah k sestre svojho otca, u ktorej spolu s otcom bývajú a ktorá sa výrazne podieľa na jej starostlivosti. Maloletá Viktória má dobrý vzťah k obom rodičom, ale jasne preferuje život na Slovensku, kde sa cíti doma. Je veľmi dôležité zdôrazniť, že život v R. u matky si mala možnosť vyskúšať a to po dobu 7 mesiacov, avšak rozhodla sa vrátiť sa na Slovensko a toto svoje želanie nezmenila ani po uplynutí relatívne dlhej doby od svojho návratu z X. V.. Je povinnosťou súdu prihliadať na názor dieťaťa. Pokiaľ ide o námietky matky dieťaťa, že nie je správne, aby sa o dieťa sústavne starala iná osoba ako rodič, súd uvádza, že to bola práve matka dieťaťa, ktorá v roku 2007, teda v čase keď dieťa malo 5 rokov odišla do R. natrvalo žiť a dieťa ponechala v starostlivosti inej osoby - svojej matky. Dieťa prakticky nenavštevovala, iba počas prázdnin. V roku 2009 sa starostlivosti o dieťa ujal jej otec a v roku 2011 sa spolu s dieťaťom odsťahoval do F. T.. Počas celej tejto doby matka na dieťa výživné neplatila. Súd nespochybňuje záujem matky starať sa o svoje dieťa a ani skutočnosť, že matka svoje dieťa miluje. Avšak ak jej úprimne záleží na tom, aby bolo dieťa šťastné, mala by rešpektovať jeho názor a akceptovať, že dieťa chce zostať žiť u otca, v Slovenskej republike. Vo vzťahu k starostlivosti otca a k prostrediu, kde maloleté dieťa žije, neboli vznesené a zistené žiadne závažné nedostatky. Súčasťou výroku o výkone rodičovských práv a povinností je i určenie, kto bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok na čas po rozvode. Tu súd považuje za potrebné poznamenať, že za výrok, zodpovedajúci tak Ústave SR, ako aj v Zákone o rodine zakotvených právach a povinnostiach rodičov považuje úpravu, pri ktorej „obaja rodičia sú oprávnení deti zastupovať a spravovať ich majetok“. V konaní nebol preukázaný žiaden právne významný dôvod, ktorý by odôvodňoval obmedzenie týchto práv niektorému z rodičov. Súd teda v konečnom rozhodnutí pristúpil k úprave, podľa ktorej obaja rodičia budú naďalej deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. (veta prvá)

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. (veta prvá).

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samostatne sa živiť. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch

rodičov. Výživou dieťaťa sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa sú v každom jednotlivom prípade odlišné, preto k nim treba pristupovať diferencovane. Schopnosti a možnosti rodičov má súd zhodnotiť zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie.

Navrhovateľka pracuje v ako upravovačka grafických výrobkov v spoločnosti Service Graphics Limited od 05.07.2012., jej mzda je 1800 eur mesačne, priemerne. Žije v G., v prenajatom dome, spolu so svojim priateľom, ktorý je zamestnaný v tej istej spoločnosti. V R. žije navrhovateľka od roku 2007. Matka dieťaťa vyčíslila náklady dieťaťa na sumu 986, 57 eur
Otec dieťaťa pracuje ako montér solárnych zariadení v E., jeho príjem je 2000 eur .

Náklady dieťaťa boli vyčíslené na sumu 418 eur s tým, že ide o bežné náklady dieťaťa školopovinného, vo veku 12 rokov- strava doma, strava v škole, školské potreby, mobil, internet, oblečenie, obuv, výlety a voľnočasové aktivity

Súd o určil vyživovaciu povinnosť matky voči maloletému dieťaťu s prihliadnutím na náklady maloletého dieťaťa a na osobnú starostlivosť otca na sumu 200 eur mesačne. K námietkam matky k nákladom dieťaťa súd uvádza: výživné zahŕňa zabezpečovanie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa, nejedná sa iba o zabezpečovanie stravy a výživy, hoci názov sám, by mohol tomu napovedať. Náklady dieťaťa zahŕňujú uspokojovanie jeho materiálnych potrieb, vrátane potreby bývania a tiež potrieb vzdelávacích a výchovných. Je zrejmé, že tieto potreby je povinný zabezpečiť v prvom rade jeho rodič, nakoľko dieťa nie je schopné samostatne sa živiť. Všetky potreby dieťaťa, najmä tie materiálne, niečo stoja a je nielen spravodlivé, ale i v zákone zakotvené, že obaja rodičia sa majú podieľať na úhrade nákladov dieťaťa, vyživovacia povinnosť je zákonnou povinnosťou. Suma 200 eur je adekvátne potrebám dieťaťa a je v schopnostiach a možnostiach matky si takto určenú vyživovaciu povinnosť plniť.

Úprava styku maloletého dieťaťa s rodičom tvorí špeciálnu zložku rodičovských práv. Predpokladom rozhodovania súdu o styku rodiča s maloletým dieťaťom je zistenie, že sa rodičia maloletých detí na styku s deťmi, nedohodli, prípadne ich dohoda nezodpovedá záujmu dieťaťa. V danom prípade rodičia dieťaťa styk dieťaťa s druhým rodičom upraviť nežiadali, nakoľko sa o jeho realizácii i rozsahu vedia dohodnúť.

S poukazom na vyššie uvedený skutkový stav, najmä však vyjadrenie maloletej pred kolíznym opatrovníkom a pred súdom, bol zamietnutý návrh navrhovateľky na udelenie súhlasu s vycestovaním dieťaťa do cudziny.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 144 veta prvá O. s. p,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Pezinok do 15 dní do doručenia tohto rozsudku, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti tomuto rozsudku možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 písm a) a f) O. s. p.

Rozsudok nie je možné napadnúť odvolaním, ak sa účastníci konania tohto práva písomne vzdali do zápisnice o pojednávaní. (§ 207 ods. 1 O. s. p.).